

Bilag 1

Et af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes oplyse, om han finder, at lovforslagets § 2, nr. 14 (§ 58 c), der handler om ansættelse af personer uden dansk indfødsret på tilsvarende vilkår som tjenestemænd, er i overensstemmelse med grundlovens (§ 27) ord og ånd.

*Svar:***1. Den foreslåede bestemmelse.**

Lovforslagets § 2, nr. 14, har følgende ordlyd:

»14. Kapitel 15 a affattes således:

»Kapitel 15 a

Ansættelse af personer uden dansk indfødsret

§ 58 c. Personer uden dansk indfødsret ansættes på tilsvarende vilkår som tjenestemænd i de tilfælde, hvor personer med indfødsret ansættes som tjenestemænd. Bestemmelsen om kongelig udnævnelse finder dog ikke anvendelse.««

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget er det anført, at bl.a. tjenestemandspensionslovens bestemmelser om ansættelse af personer uden dansk indfødsret på tilsvarende vilkår som tjenestemænd foreslås ændret, således at bestemmelserne kommer til at omfatte alle personer uden dansk indfødsret og ikke blot som hidtil nordiske statsborgere og EU-statsborgere. Endvidere er det anført, at bestemmelserne om ansættelse af personer uden dansk indfødsret foreslås indføjet i selve loven.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget § 2, nr. 14, at bestemmelserne om kongelig udnævnelse – i lighed med den hidtil gældende retstilstand, for så vidt angår EU-statsborgere og nordiske statsborgere – fortsat ikke skal finde anvendelse.

2. De gældende regler.

Ved lov nr. 384 af 13. juni 1990 blev der i tjenestemandspensionsloven indsat følgende bestemmelse:

»§ 58 c. Finansministeren kan efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet bestemme, at personer, der ansættes i staten, folkeskolen eller folkekirken i henhold til De Europæiske Fællesskabers regler om arbejdskraftens frie bevægelig-

hed, ansættes på tilsvarende vilkår som tjenestemænd.«

I bemærkningerne til det lovforslag, som bestemmelsen bygger på, er der bl.a. anført følgende (Folketingstidende 1989-90, Tillæg A, sp. 3914 ff):

»Forslaget tilsigter at tilpasse tjenestemandspensionslovgivningen til De Europæiske Fællesskabers regler om arbejdskraftens frie bevægelighed.

EF-Kommissionen har besluttet at gøre en systematisk indsats med henblik på at afskaffe begrænsningerne på grundlag af nationalitet, som i hver enkelt medlemsstat har til følge, at arbejdstagere fra andre medlemsstater ikke kan få adgang til stillinger inden for visse nøje definerede offentlige områder ...

De grundlæggende regler om arbejdskraftens frie bevægelighed findes i EØF-Traktatens art. 48 og i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF, der er vedtaget i medfør af art. 49. Efter forordningen har enhver statsborger i en medlemsstat ret til at tage og udøve lønnet beskæftigelse på en anden medlemsstats område i overensstemmelse med de regler, der gælder for arbejdstagere, der er statsborgere i denne stat. Retten gælder med de begrænsninger, der retfærdiggøres af hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed, jf. EØF-Traktatens art. 48, stk. 3. Bestemmelserne gælder ikke for ansættelser i den offentlige administration, jf. EØF-Traktatens art. 48, stk. 4.

Efter EF-Domstolens praksis omfatter art. 48, stk. 4, kun stillinger, der indebærer udøvelse af offentlig myndighed og ansvar for varetagelsen af statens eller andre offentlige myndigheders almene interesser. Der er således ikke i alle tilfælde sammenfald mellem de stillinger, som efter EF-reglerne kan forbeholdes danske statsborgere, og de stillinger, som efter danske regler besættes med tjenestemænd.

Efter grundlovens § 27 kan ingen ansættes som tjenestemand uden at have dansk indfødsret. Stillinger, som efter danske regler besættes med tjenestemænd, men som ikke kan forbeholdes danske statsborgere, kan som følge heraf ikke besættes på tjenestemandsvilkår, når der ansættes EF-statsborgere uden dansk indfødsret.